

glasilo
skavtinj in
skavtov
ZSKSS

marec 2010

SKAVTIC

4 EKSKLUZIVNO ZA SKAVTIČA

Klepzet z nadškofom
Antonom Stresom

25 Zobna pasta

TISKOVINA
Poština
plačana pri pošti
1102 Ljubljana

Zimovanje Hubeljske čete, steg Ajdovščina - Šturje 1

Sprejem LMB v Novi Gorici

Srečanje čete, Grosuplje 1

Četa se uči betonirat, Rakova Steza 1

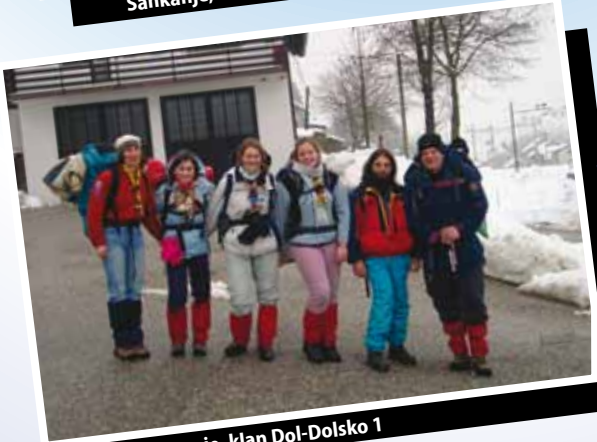
Stična, voditelji Gornje Radgone 1

Sankanje, klan Ljubljana 5, Storžič

Izhod stega, Litija 1

Zimovanje, klan Dol-Dolsko 1

Urban Čepon,
Pretkani bober, Vrhnika 1

KAZALO

klepet; V vETRU

- ▶ Uvodnik 3
- ▶ Ostati zvest samemu sebi 4
- ▶ Dve organizaciji, en skavtski duh 8

aktualno

- ▶ Koledar 11
- ▶ Aktualna vprašanja 12
- ▶ Sudoku 13

odkrivajmo Slovenijo

- ▶ Odkrivajmo Slovenijo 14
- ▶ Dogaja se 16
- ▶ Gozjar piše svojo pot 17

multi skavtPRAKTIK

- ▶ Bivak 20
- ▶ Velikonočni pirhi 22
- ▶ Bum veščin 24
- ▶ Zobna pasta... 25
- ▶ Pokvarjen dežnik 26

z glavo za naravo

- ▶ Ropotuljica 27
- ▶ Ekolumna 28
- ▶ TOV-ca razgraja... 29

ob ognju; pogled navzven

- ▶ Nekaj zate 31
- ▶ Prva vaja... 32
- ▶ Sprejmi izziv 33
- ▶ Vi ste živi kamni 34
- ▶ Skavt Peter 35

Z marcem smo že globoko segli v leto, za Skavtiča pa je to mesec začetka novega, boljšega, bolj zrelega. Zbrali smo se novi in stari; enkrat, dvakrat ... večkrat, da bi ti listal in bral. Zahvala gre vsem prejšnjim urednikom, ki so sodelovali pri prenovi. Če smo dosegli, da si zmeden in iščeš stare rubrike, ter če boš vsako številko vsaj malo prelistal in jo nepredvidljivo pričakoval, lahko naredimo kljukico pod prenovo. Pred teboj se tako razgalja bolj barvit in pisan, vsebinsko spremenjen, z novimi rubrikami, približan skavtski metodi, bolj berljiv za vse starosti in z novo uredniško strukturo in ekipo, samo naš Skavtič. Prelistajte revijo, za konec pa vam želim, da bi se vsak našel v svoji rubriki v vsaki številki.

Glavni urednik: Urban Čepon
Uredniki: Bena Briški, Blaž Karlin, Urška Kete Trunk, Jasna Žabota, Uroš Obolnar, Ana Grahor
Lektorji: Teja Mirtič, Anita Pernuš, Luka Pavlin, Tjaša Brinovec, Nina Jurinčič, Darja Grom
Ilustratorki: Barbara Grahor, Ana Resnik
Oblika in prelom: Benjamin Pezdur, Jernej Hrovatin
Tisk: Tiskarna Povše
E-pošta: skavtic@skavt.net

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT
URAD RS ZA MLADINO

Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.
 Sofinancirajo: Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport, ter Urad RS za mladino.
 Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana,
 tel.: 01 433 21 30, 0590 27 200, GSM: 031 210 944, 040 429 456
 Prispevke in fotografije za naslednjo številko Skavtiča sprejemamo do 9. aprila 2010 na urban.cepon@skavt.net ali na e-naslov Skavtiča.
 Naklada: 3700 izvodov • Cena: 1,25€ • Letna naročnina: 5,22€ • Letnik: 14/1

»OSTATI ZVEST SAMEMU SEBI«

pogovor z nadškofom Antonom Stresom

Ob sprejemu novega služenja smo ga povabili k pogovoru, na katerega se je velikiodušno odzval.

- ▶ Pozdravljeni! Večina vas pozna kot škofa. Malokateri skavt pa ve še kaj več o vas, na primer to, da ste skavt. In glede na to, da poznate skavtski način dela, veste, da se otroci najprej podajo v svet džungle kot volčiči in volkuljice. Kaj je bila vaša džungla, ko ste bili otrok?

Veliko časa sem preživel v gozdu. V gozdu sem imel celo versko izkušnjo. Tam se mi je posvetilo, da bi Bogu lahko rekel »Ti«. Prej je bil Bog zame On, nekje, nekdo. V nekem trenutku sem ugotovil, da mu lahko rečem »Ti, moj prijatelj«. To je bila zame lepa izkušnja.

Drugače pa so bile moj svet krave, ki sem jih pasel deset let, in seveda vse druge domače živali, od psov do ovna. Oče je namreč nekoč domov prinesel črnega ovna. Bil je še zelo majhen, jagenjček, zato smo ga klicali Mali. Ta oven me je imel zelo rad, in če mi je kdo hotel kaj hudega, se je zapodil vanj. Bil je pravi čuvaj.

- ▶ Za izvidnike in vodnice je najbolj privlačen del skavtskega leta poletni tabor. Ste tudi vi kdaj taborili?

Ne spomnim se, da bi kdaj načrtno taboril, sem pa že preživel kakšno noč v šotoru (velikokrat pri vojakih). Nazadnje pa je bilo to na novega leta dan 1986 na obali Atlantskega oceana v Južni Ameriki blizu Puerto Madrine

ANTON STRES
ROJEN 15. 12. 1942 V DONAČKI GORI.
SLOVENSKI DUHOVNIK, LAZARIST,
TEOLOG, FILOZOF, PROFESOR,
OD 24. 1. 2010 TUDI LJUBLJANSKI
NADŠKOF. PA TUDI SKAVT.

v južni Argentini, ko sva se s sobratom ves dan vozila in zvečer prispela na obalo, kjer sva postavila šotor.

- ▶ In kako je bilo? Čudovito.

- ▶ Popotniki in popotnice imajo v ospredju svojega dela tri vodila: POT, SKUPNOST, SLUŽENJE. Tudi vi ste se v svojih mladih letih podali na pot – na študij v tujino. Takrat to ni bilo tako pogosto kot sedaj, ko imamo veliko študijskih mednarodnih izmenjav. Kako je na vas vplival študij v tujini?

Vsekakor mi je dala Francija oziroma Pariz, kjer sem študiral, izredno veliko. Predvsem sem spoznal francosko kulturo in način mišljenja, ki je bil takrat precej drugačen od našega.

Takrat (davnega 1966) je bilo iti v neznane kraje, na pot z vlakom v Pariz, avantura. Nekaj osnov francoščine sem se naučil v šoli, vendar ko sem izstopil na pariški železniški postaji, je bilo to malo drugače. Seveda me je bilo tudi strah. Ko sem šel tja študirat, sem imel malo kompleksa manjvrednosti – iz takratne komunistične Jugoslavije iti v Pariz ni bilo tako preprosto. Ampak kmalu sem ugotovil, da Slovenci nismo nič bolj neumni kot drugi.

► **Ga priporočate tudi slovenskim študentom?** Seveda. In nikoli ne smete imeti nobenega kompleksa.

► **Za SLUŽENJE ste si izbrali služenje v cerkvi, kot skupnost pa redovno skupnost lazaristov. Kako to, da ste se odločili za pot duhovništva, in zakaj ste si izbrali lazariste?** Za obe stvari je bil kot vedno odločilen človeški stik. Dejansko nas druženje in seznanjenje z ljudmi vedno najbolj globoko zaznamujeta in usmerita. Kot mlad fant sem si iskal vzornike. Recimo, enkrat sem hotel postati tehnik, ko sem videl nekega mladega tehnika, ki je prišel s čisto novim kolesom. Leta 1955 pa je prišel v Rogatec nov župnik.

Izredno živahen, izjemen človek, kakršnega nisem več srečal v življenju. Igral je klavir, imel pa je tudi izjemen talent za oponašanje dialektov in tujih jezikov. Bil je tako duhovit, da smo ob njem pokali od smeha. Tako smo fantje in dekleta radi hodili k verouku in kasneje k mladinskemu verouku. In tako se je ta stvar začela. On me je tudi usmeril k lazaristom, ker je imel tam veliko prijateljev.

► **Veliko let ste preživeli oziroma delali na fakulteti. Napisali ste tudi veliko knjig. Malo me spominjate na škofa Antona Martina Slomška. Kaj vam pomeni Slomšek?**

Ko bi bil podoben Slomšku, bi bilo zelo dobro, ampak še zdaleč nisem. To, kar mi pri njem veliko pomeni in mi da misliti, je predvsem njegov **pogum**. Nobena izmed stvari, ki jih je on počel, zaradi katerih ga hvalijo, in ki so tako globoko zaznamovale našo Slovenijo (na primer predstavitev škofijskega sedeža, ustanovitev Mohorjeve družbe ...), ni bila preprosta. Nikoli ne smemo obupati, če se nam enkrat ne posreči. Tudi njemu se ni vse takoj posrečilo, ampak je cilje dosegel z **vztrajnostjo in zvestobo**. Velikokrat so bili začetki zelo skromni, recimo takrat, ko je prišel v Maribor in je bilo v čitalnici manj Slovencev, kot jih lahko prešteješ na prste obeh rok. In pogledjte – kaj bi on rekel zdaj, ko je slovenščina priznana kot eden izmed uradnih jezikov Evropske unije? V njegovih časih je bila slovenščina še »v ple-nicah«. Nikoli ne smeš reči – »se ne da, to se nikoli ne bo zgodilo ...«. Res je, da on tega ni dočakal, vendar če njega in njemu podobnih ne bi bilo, ne bi imeli vsega tega, kar imamo danes. *Dostikrat delamo stvari oziroma jih moramo delati, tudi če mi ne bomo želi sadov. Jih bodo pa drugi. Toda če bomo naredili svoje, bo nekoč prišel trenutek, ko se bo videlo, kako je bilo to, kar smo storili, dobro in koristno.*

► **Otroci in mladi duhovnike poznamo samo v povezavi s Cerkvijo (verouk, sv. maše ...). Kaj pa dela nadškof v prostem času?**

V prostem času, kolikor mi ga ostane, veliko hodim, kar je čisto skavtsko. Ko sem bil mlad,

sem moral daleč hoditi v šolo. Takrat še ni bilo šolskih avtobusov in sem moral vsak dan hoditi po dve uri, in to v vsakem vremenu, tudi pozimi, ko je bila tema. Spomnim se, da je nekoč tako brilo, da mi je sneg zmrznil v uhlju. Tako da od otroških let rad in veliko hodim. Drugače pa v prostem času rad poslušam glasbo in kaj lepega berem.

▶ **Kaj za vas pomeni vloga nadškofa?**

Ta vloga mi pomeni predvsem to, da služim cerkvi. Kakorkoli je to velika in obremenjujoča funkcija, bom vedno poskušal čim bolj sodelovati z drugimi. In ker me je Gospod poklical v to službo, vem, da mi bo pomagal in da nisem sam.

▶ **Srečali ste se z obema papežema. Kakšne vtise imate s srečanj z njima?**

Oba sta bila zelo pozorna. Bil sem presenečen nad njuno pozornostjo konkretnemu človeku. Tudi Benedikt XVI. Predstavljajte si, na svetu je malo manj kot pet tisoč škofov, vendar se on kljub temu vsakemu posveti. Pri njem je mogoče čutiti prijateljstvo in solidarnost, saj smo vsi skupaj v istem čolnu in si lahko pomagamo, da naredimo stvari tako, da bo boljše za vse.

▶ **Skavti smo še posebej veseli, da je novi nadškof skavt. Vendar pa o vas kot skavtu ne vemo prav veliko.**

Saj ne morete vedeti. Skavt sem postal kot škof. V tistih letih, ko sem bil mlad, še ni bilo

skavtov v Sloveniji. To je postalo mogoče, ko je Slovenija postala demokratična dežela. Sem pa v Franciji v študentskih letih spoznal skavte in sem videl, kakšen pomen nosi skavtstvo za mladino, in zato sem vedno notranje odobral in želel skavte tudi pri nas. Ko sem izvedel, da so v Sloveniji ustanovili skavtsko organizacijo, sem bil tega zelo vesel. Potem sem opazil, da so nekateri nekoliko zadržani do skavtstva, in moja odločitev, da postanem skavt, je bila predvsem znamenje podpore, saj se zavedam velikega pomena skavtske ideje.

▶ **Ste dali prav skavtsko obljubo?**

Da, dal sem obljubo.

▶ **Čigavo rutko nosite?**

V Mariboru sem nosil ptujsko (ker sem bil ptujski naslovni škof), v Celju celjsko, kaj bo pa v Ljubljani, pa ne vem. 😊

▶ **Imate tudi skavtsko ime?**

Ja, sem Modri čuk. Sova oziroma čuk je simbol modrosti, filozofije. Filozofija je namreč poleg teologije moja osnovna formacija.

▶ **Skavti se vas spomnimo tudi z maše, ki ste jo darovali na našem prvem vseslovenskem Jamboreeju. Kakšen je vaš spomin na ta dogodek?**

Izredno lep. Tisto blato je naredilo svoje. Kot neke vrste težava, ki ste jo suvereno premagali. *Potrdila je, da tam, kjer je veliko prijateljstva, navdušenja in veselja, ni nobene ovire, ki se je ne bi dalo premagati.*

▶ **Kakšna bi morala biti po vašem mnenju vloga skavtov v slovenski družbi?**

Takšna kot je. In res, *ostati zvesti svojim načelom, vztrajati in delati vse, da bi čim več slovenskih fantov in deklet našlo pot do skavtov.* Da bi se pa trudili, da bi šli tudi v tiste regije, kjer skavtov še ni.

▶ **Kako pomembna se vam zdi vključitev duhovnosti (konkretno v našem Združenju – katolištva) v skavtstvo?**

Odločilnega pomena. Če tega ni, se skavtstvo spremeni v navadno druženje. Saj ima tudi to

neki svoj smisel, vendar potem to ni to, kar bi skavtstvo moralo biti.

- ▶ Nekateri nam očitajo, da smo »desna roka katoliške cerkve«, vendar pa sami skavti marsikdaj doživimo neodobranje prav od nekaterih duhovnikov.

Večkrat sem že sodeloval na raznih sestankih, kjer smo poskušali popraviti nesporazume in predsodke. Ti predsodki namreč izhajajo iz nesporazumov in mogoče tudi resničnih spodrseljajev obeh strani, saj nihče ni popoln. Gotovo gre kdaj kaj narobe. Najslabše, kar se lahko človeku zgodi, je, da se, ko pride do napetosti ali nesoglasja, vsak užaljen umakne v svojo hišico in kaže zamero, namesto da bi stopili skupaj in se pogovorili, kaj je narobe, ter se dogovorili, kaj je prav za ene in za druge. Nesoglasja so za to, da se jih reši, ne pa da v njih obtičiš kot v blatu. Pa to ne velja samo pri skavtih, ampak na vseh človekovih poteh.

- ▶ Med najbolj medijsko zaznamovane projekte na ravni našega Združenja prav gotovo spada projekt Luč miru iz Betlehema. Kako vi gledate na ta projekt?

Ta projekt je zelo odmeven in med seboj povezuje veliko mladih, tudi tistih, ki niso skavti. Luč miru pomaga skavtom, da gredo na nevsiljiv način tudi v širšo družbo. Na ta način prebija vse teme oziroma vse zlo.

- ▶ Naslednje leto bo že 20. leto, odkar poteka ta projekt. Iz čisto majhne akcije je nastal projekt, pri katerem voditelji veliko energije vlagajo v organizacijo in včasih pozabijo

na sporočilo luči. Se vam zdi, da bi morali v bodoče kaj spremeniti?

Gotovo je treba ohraniti namen, da ne postane »projekt zaradi projekta«. To velja za vsako stvar. Vsak podvig, iniciativa, ki je uspešna, ima nevarnost, da postane sama po sebi namen in da ni več v službi tistega, kar hoče biti. Luč miru ima posebno vrednostno sporočilo in vsi, ki jo sprejmejo, če ne drugega, vsaj malo odprejo vrata Jezusu.

- ▶ Zdaj ko ste sprejeli služenje nadškofa, je za vas začetek novega obdobja. Včasih se novih začetkov bojimo. Imate vi kakšen recept za premagovanje začetnega strahu?

Kadarkoli se neke stvari lotimo, se nam zdi grozno in ogromno. Ne smemo takoj reči, da se ne da, da tega ne bom zmogel. Treba je poskusiti in dati vse od sebe. Prepričan sem, da vsak človek zmore veliko več, kot misli, da zmore.

- ▶ Gotovo vas čaka veliko dela. Čemu boste posvečali največ časa?

Spodbujanju sodelovanja na vseh področjih.

- ▶ Kako boste poskrbeli za mlade?

Treba jim je omogočiti in jim dati možnost, da najdejo v Cerkvi prostor, kjer se lahko srečujejo, pogovarjajo, premišlujejo.

- ▶ Letos slovenski katoliški skavti praznujemo 20 let. V mislih že kujemo plane za novih 20. Bi-Pi je namreč rekel: Glej daleč, in ko gledaš daleč, glej še dlje. Kaj želite skavtom v prihodnosti?

Slovenskim skavtom želim, da vam ne bi nikoli pojenjal veter v jadrih, da bi šli vedno naprej, bili vedno številčnejši, boljši in vedno bolj zvesti samemu sebi.

- ▶ Ste pripravljeni še kdaj priti na kakšno naše srečanje, tabor?

Se razume. Žabe ni treba siliti v mlako. ☺

Gospod nadškof, iskreno se Vam zahvaljujem za čas, ki ste nam ga namenili, in želim Vam veliko zdravja ter uspeha pri služenju Bogu in domovini.

Ana Grahor,

Ambiciozna človeška ribica, Ajdovščina-Šturje 1

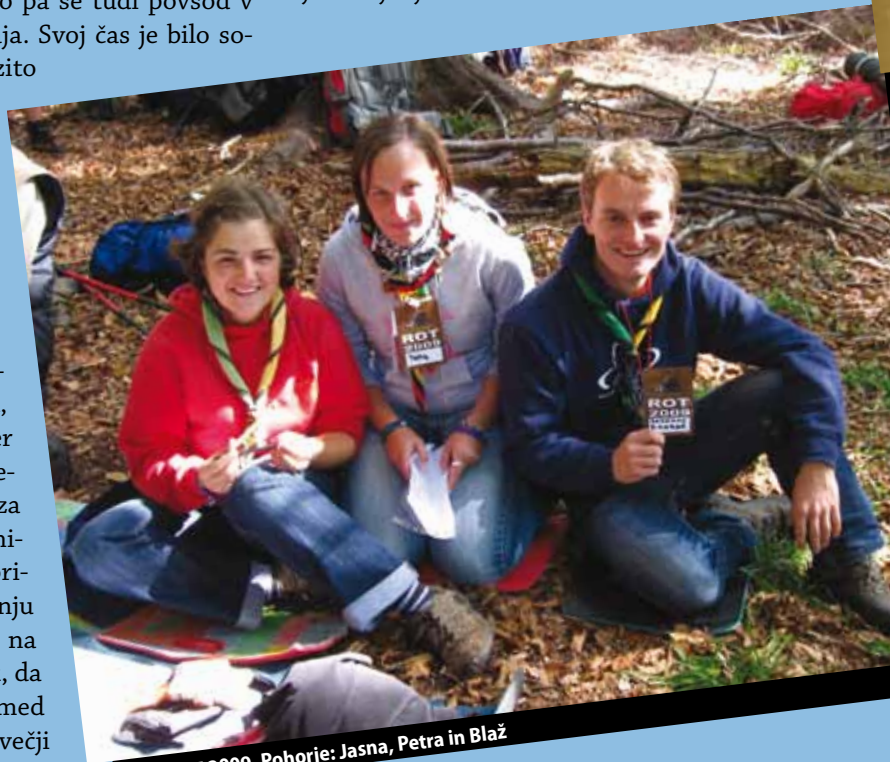
Dve organizaciji - EN SKAVTSKI DUH

Skvarti in taborniki imamo čez leto mnogo priložnosti za sodelovanje. Sploh ko gre za orientacijska tekmovanja in je vsaka pomoč dobrodošla. Če ne drugače, pa se prireditve lahko udeležimo kot tekmovalci in tudi na ta način spoznamo obe sorodni organizaciji.

V mestu ob sotočju Poljanske in Selške Sore, v Škofji Loki, smo skavti in taborniki tako rekoč sosedje. Med seboj se poznamo že iz šolskih klopi, srečujemo pa se tudi povsod v mestu, kjer se kaj dogaja. Svoj čas je bilo sodelovanje najbolj izrazito

v okviru akcije LMB, v zadnjih letih pa se v krojih in z rutkami več vidimo ob drugih priložnostih, tudi zunaj okvirov domačega stega oziroma roda. Tako smo se na primer zadnjo jesen trije gorenjski skavti, Petra iz kranjskega ter Jasna in Blaž iz škofjeloškega stega, javili za prostovoljce na taborniškem Republiškem orientacijskem tekmovanju (ROT-u). Komaj smo na spletu zasledili podatek, da za izvedbo projekta, ki med taborniki šteje za največji orientacijski izziv pri nas,

iščejo pomoč, že so med Ločani in Kranjčani zazvonili telefoni, prek spletnega omrežja Facebook pa smo s tehničnim osebjem navezali stike. Na Pohorju, kjer je potekal zadnji ROT, smo skavti doživeli topel, vendar rahlo zadržan sprejem, ki pa se je s postopnim zmagovanjem sonca (dobesedno luči) nad temo in ob pomoči vročega čaja vztrajno razvijal v smeri novih prijateljstev. Skavti smo bili s še dvema tabornikoma dodeljeni na kontrolno točko, t. i. minske polje, kjer smo med udeleženci tekmovanja preverjali njihovo znanje merjenja azimuta. Delo smo

ROT 2009, Pohorje: Jasna, Petra in Blaž

GSJ 2010, Smlednik: zgoraj Krištof, Blaž, Špela (organizacijski vodja GSJ), Žiga in Neža; spodaj Jasna in Mateja

že vsaj sedem let. Medtem ko loški skavti vsako leto sestavimo vsaj eno, če ne kar več samostojnih tekmovalnih ekip, pa že nekaj let med udeleženci opažamo tudi mešane skavtsko-taborniške ekipe. To, da loški skavti med skavtskimi tekmovalci nismo sami, nas še posebej veseli. Letošnji GSJ je bil v okolici Smlednika, tekmovalci pa se niso spopadali samo z običajnimi orientacijskimi nalogami (kot na primer topografski test, vrisovanje, morsejeva abeceda, iskanje ponesrečenca, test prve pomoči, hitrostna etapa in druge naloge na sami progi), ampak predvsem s sveže zapadlim snegom.

končali sredi popoldneva, in ko smo se po kosilu začeli počasi poslavljeni, smo bili od organizatorjev deležni samih pohval za opravljeno delo. Ker je bila popoldanska debata med skavti in taborniki veliko bolj živa in sproščena kot tista jutranja, sem se seveda vprašal, ali smo bili zgolj priča pregovorni štajerski gostoljubnosti ali pa nam je le uspelo razbiti še en predsodek. Kljub dobremu občutku mi še vedno ni uspelo najti odgovora. Zagotovo pa smo bili vsi trije skavti obogateni z novo izkušnjo in prijaznimi poznanstvi.

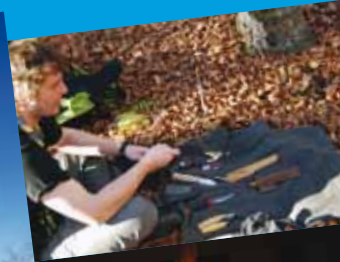
Če je bil ROT zgolj posamičen primer sodelovanja, pa ima skavtsko sodelovanje na taborniškem orientacijskem tekmovanju Glas svobodne Jelovice (GSJ) že daljšo tradicijo. Dogodek vsako leto januarja organizirajo škofjeloški taborniki iz Rodu svobodnega Kamnitnika, škofjeloški skavti pa tekmujejo

Če mu v noči pred tekmovanjem ni uspelo zabrisati večine sledi in kakšne mrtve kontrolne točke, pa nas je vsaj močno upočasnili. Kljub kar nekaj prehojenim kilometrom smo se v naši ekipi in med taborniki počutili domače in sprejete. To še najlepše ponazarja podatek, da smo se po razglasitvi najboljših in po podeljenih nagradah z glavnega prizorišča tekmovanja odpravili med zadnjimi od tekmovalcev.

Brez težav lahko trdim, da imamo skavti in taborniki tako po izvoru kot po metodi dela veliko skupnega. Seveda obstajajo tudi razlike tako v načinu skavtske metode kot tudi na področju duhovnosti. Vendar razlike še niso opravičilo za predsodke. Sploh ker imamo oboji toliko priložnosti za medsebojno spoznavanje in konkretno sodelovanje. V imenu istega skavtskega duha, ki vodi obe vzgojni organizaciji.

Blaž Karlin, *Zagnana banana, Škofja Loka 1*

ALI SI PREPRIČAN,* da želiš (znova) zamuditi vse to?

* Moška oblika glagola je uporabljena zgolj zaradi želje po povečanju razmerja med moškimi in ženskimi voditelji iz trenutnega 2:8 na 3:7. Seveda posebej lepo vabljeni tudi stare volkulje!

**Državni posvet
starih volkov**
Breznica, 20. in 21. marec

POBARVANKA

Barza

MAREC

	Zlata žaba 2010 Začetek ob 19.30
13 sobota	Več na: http://zlata-zaba.skavt.net Svet Združenja (Teološka fakulteta)
14 nedelja	Vsaj pekrat v dnevu se nasmej
15 ponedeljek	Razveseli prijatelja z manjšo pozornostjo
16 torek	Odpoved sebi ter razvoj ljubezni in služenje za druge, kar pomeni (b)iti v Božjo notranjost, posamezniku prinaša popolno spremembo srca in s tem tudi resničen žar Nebes. Ustvarja drugačno osebno bivanje. Nič ni več vprašanja: "Kaj lahko dobim?" temveč le: "Kaj lahko v življenju dam?"
17 sreda	Reši sudoku
18 četrtek	POBARVAJ POBARVANKO V SKAVTIČU
19 petek	Srečanje regijskih načelnikov
20 sobota	Državna srečanja voditeljev
21 nedelja	Državna srečanja voditeljev
22 ponedeljek	Svetovni dan vode. Ne pusti vode teči brez razloga!
23 torek	Svetovni dan meteorologije
24 sreda	Preberi najljubšo pravljico
25 četrtek	Mala šola življenja v džungli
26 petek	Mala šola življenja v džungli
27 sobota	Mala šola življenja v džungli
28 nedelja	Mala šola življenja v džungli
29 ponedeljek	Poglej risanko Bacek Jon
30 torek	Povabi starše k igranju družabnih iger
31 sreda	Obletnica ustanovitve ZSKSS-20 let

APRIL

1 četrtek	Veliki četrtek
2 petek	Veliki petek - strogi post
3 sobota	Velika sobota - pobarvaj pirhe
4 nedelja	Velika noč
5 ponedeljek	Velikonočni ponedeljek
6 torek	»Sreča je rezultat dejavnega dela. A na pravi poti do sreče je tisti, ki jo deli z drugimi.« Robert Baden-Powell
7 sreda	Svetovni dan zdravja
8 četrtek	Svetovni dan Romov
9 petek	Preberi odlomek iz Svetega pisma

10 sobota	Praznovanje 20-letnice ZSKSS 100 letnica WAGGS-a
11 nedelja	Napiši si vtise o praznovanju 20-letnice ZSKSS-ja in le te pošlji na skavtic@skavt.net
12 ponedeljek	Bodi prijazen do vseh ljudi, ki jih srečaš
13 torek	Poizkusi se v novem športu
14 sreda	»Ena bistvenih dolžnosti skavtov je pomoč tistim, ki so v stiski na katerikoli možen način.«
15 četrtek	Svetovni dan mladih prostovoljcev
16 petek	Pojdi k večerni sveti maši
17 sobota	Praznovanje 5. obletnice stega Velenje 1 Očistimo Slovenijo v enem dnevu!
18 nedelja	Praznovanje 5. obletnice stega Velenje 1
19 ponedeljek	Napiši vtise o akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu in vtise pošlji na skavtic@skavt.net
20 torek	Odpravi se na bližnji hrib
21 sreda	Nasmej se!
22 četrtek	Dan Zemlje
23 petek	Naredi vrečko iz starega dežnika
24 sobota	Preživi dan brez računalnika
25 nedelja	Dan začni s prijazno besedo
26 ponedeljek	Neko skavtsko geslo se glasi: »Ne obupaj nad svojo rešitvijo, dokler nisi mrtev!« Ako se ravnaš po njem, se boš rešil iz marsikatere težave, čeprav bi vse hotelo iti narobe. To zahteva neko mešanico hrabrosti, potrpežljivosti in moči, ki jo imenujemo »vztrajnost«. Robert Baden-Powell
27 torek	Dan upora proti okupatorju
28 sreda	Za dobro jutro naredi deset Bagirinih poskokov
29 četrtek	Pojdi v knjižnico in si sposodi knjigo o džungli
30 petek	Pojdi k večerni sveti maši

MAJ

1 sobota	Praznik dela
2 nedelja	Praznik dela
3 ponedeljek	Svetovni dan svobode tiska
4 torek	Svetovni dan astme
5 sreda	»Ako vstanete vsak dan eno uro prej, živite vsak mesec 30 ur dlje; dočim imajo drugi na leto 12 mesecev na razpolago, imate vi 365 posebnih ur ali 30 dni več; t.j., vi imate 13 mesecev namesto 12.«

AKTUALNA vprašanja

Februarja so se za dva dni odprla vrata srednjih šol in fakultet za vse bodoče dijake in študente. Informativni dnevi so prav gotovo namenjeni pridobivanju informacij o šoli oziroma fakulteti, ki jo želijo obiskovati bodoči dijaki oziroma študentje. Zanimalo me je, **ali na dijake/študente pri izbiri srednje šole/fakultete vpliva njihova skavtska pot? Ali povezujejo znanje, prejeta pri skavtih, in znanje, prejeta v šoli, fakulteti oziroma službi? Kako se njihove srednja šola, fakulteta, zaposlitev dopolnjujejo s skavtstvom oziroma se od njega ločujejo?**

Lara Pavlin

Ja, name je skavtstvo vplivalo pri izbiri šole (škofijska gimnazija). Pri skavtih smo se veliko pogovarjali in se ukvarjali z duhovnostjo, lepimi navadami in neprekinljaj-reda in drugih šolah, kjer sem bila, ni bilo nikakršnega priučili lepe navade in zato sem želela na tako šolo, ki take navade spoštuje.

Novo aktualno vprašanje se glasi: Kaj bo prinesla akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu? Mislite, da bo prispevala k večji čistoči Slovenije, k ozaveščenju državljanov do ravnanja z odpadki? Kakršnokoli mnenje, spodbude, pohvale, kritike, pripombe ali pomisleke imate o akciji, ki bo aprila letos, in bi radi povedali na glas, pišite do 31. marca 2010 na naslov: aktualna.vprasanja@gmail.com.

Špela Pucelj

Ja, lahko rečem, da je vplivalo. Glede na to, da študiram socialno pedagogiko, kjer je bistvo delo z ljudmi in za ljudi, mi veščine, pridobljene pri skavtih, veliko pomenijo. Prav mi pridejo ideje za igre, veščine vodenja, tudi skavtska metoda. Pomaga pri komunikaciji z ljudmi, tudi pri izražanju mnenja in timskem delu. Še posebej pa mi pride prav znanje načrtovanja, ki res veliko pomaga ... Povezave se kažejo skoraj povsod ...

Tamara Kuhar

Na faksu res veliko uporabljam znanje načrtovanja, predvsem pa mi pride prav vsaka izkušnja, na primer komunikacija z otroki, vrstniki, starejšimi, prilagodljivost, iznajdljivost, potrpežljivost, timsko delo, odgovornost... Vsak izmed skavtskih zakonov vsaj malo vpliva name skupaj s faksom – v težavah si zažvižgam in zapojem, poskušam biti čim bolj delavna in varčna, upoštevati nadrejene ter "prirejene" in spoštovati vse, kar je okoli mene ..

Jernej Kováč

Ne, ker sem poklic izbral, še preden sem postal skavt. Morda mi v službi vsake toliko časa pride prav improvizacija oziroma iznajdljivost, ki smo jo morali veliko uporabljati tudi pri skavtih. Drugače pa nekih večjih in bolj očitnih povezav ni.

Neznana skavtinja

Nisem se odločila za pravo gimnazijo in sem štiri leta trpela. Mogoče ravno zato, ker niso vplivali skavti. Faks je (bil) pa čisto skavtski (praktičen in naravosloven, s pridihom "orientacije", zemljevidov ... pa še prek skavta sem izvedela za to čudo). In je super!

Voditelji stega Ankaran 1

Vsi smo prepričani, da smo pri skavtih prejeli ogromno znanja in veščin, ki jih uporabljamo v vsakdanjem življenju, tako v zasebnem (npr. družini) kot v poklicnem (v službi, na faksu). Znanje, pridobljeno pri skavtih, tako nenehno živimo. Strinjamo se, da v večini služb velja pravilo "učenje z delom" – kar je skavtsko. Če gledamo z vidika odnosov v službi (do sodelavcev in drugih ljudi) in drugje, pa je vsekakor skavtstvo tisto, ki nas dopolnjuje (nas uči strpnosti, spoštovanja, poštenosti ...).

Naš voditelj, ki je sicer manj aktiven, je srednješolski učitelj, ki mu skavtske izkušnje zelo koristijo. Skavtstvo in učiteljstvo sta se pri njem še vrsto let prepletala (ni bilo treba jemati dopusta za tabor, sorodne vsebine na TŠ in službenih seminarjih ...). Poudaril je, da se mu zdi škoda, da "zalog bivših voditeljev" ZSKSS ne izkorišča!

Maja Franko

Skavtstvo ni vplivalo na izbiro poklica, nasprotno pa precej povežujem znanje, izkušnje, ki sem jih dobila pri skavtih tudi v "preostalem življenju". Predvsem imam v mislih izkušnje timskega dela, učenje sodelovanja z različnimi ljudmi, prilagajanje, vztrajanje, izgubljanje treme, izražanje mnenja ... kar zagotovo pride prav tudi v odnosih z drugimi. Veščine, okoljska vzgoja ... vse to pa predvsem vpliva na moj pogled na naravo, da jo sedaj zagotovo že čutim drugače kot včasih. In če nekaj postane del mene, se bo posredno zagotovo kazalo tudi, ko bom v službi (ne bom po nepotrebnem menjala gumijastih rokavic, na WC-ju si rok ne bom obrisala s tremi kosi papirja, ampak z enim, če se da, ne bom vsak dan kupovala vode v avtomatu, ampak jo bom v isti steklenički prinesla od doma, ne bom se peljala z dvigalom, ampak šla po stopnicah ...).

	9		2	1			
		4		8		7	
	7		6	9			8
1	4			5	8		
	6					2	
		8	6			4	7
2			3	4		6	
	3		1		7		
			8	2		1	

SUDOKU

POSTANI BOTER SKAVTSKEMU
OKOLJSKEMU CENTRU!

DRŽAVNO SREČANJE VODITELJEV VEJE IV
PRIDI, SODELUJ, SOOBLIKUJ
19. - 20. 3. v Vipavskem križu
DV IV – obračamo SVET na bolje!

DRŽAVNO SREČANJE
VODITELJEV VEJE PP
20. - 21. 3. v Kočevskem Rogu
Vaše DV PP

ŠMIHEL NAD MOZIRJEM IN URSLJA GORA

Odkrivajmo koticke naše dežele po skavtsko – s tabornimi prostori in hišami, ki jih imamo v času našega tabora ali zimovanja možnost obiskati.

Taborni prostor – Šmihel nad Mozirjem

Primeren za:

Do 10 šotorov jamboree in temu primerno število taborečih. Primeren tako za taborjenja čete kot taborne šole ali tečaje za vodnike.

Pozitivne strani prostora:

- ▶ Je tik ob seniku toplarju, pod katerim lahko nemoteno poteka program, če vremenske razmere premagajo skavtsko opremo. Še posebej je to ugodno pri izobraževalnih taborjenjih.
- ▶ Je ob hiši, ki jo lahko koristimo za pitno vodo, kuhanje, program ali zatočišče v primeru izredno slabih vremenskih razmer. Tam sta tudi WC in tuš, kar pomeni, da lahko nekaj prihranimo, saj nam ni treba naročiti kemičnega WC-ja oziroma kopati latrine.

- ▶ V gozdu nad tabornim prostorom se skriva ogromno tehničnega lesa – sušic, s katerimi lahko neomejeno gradimo, kar hočemo.
- ▶ Razmere v sosednjem gozdu dajejo možnost postavitve odlične poti preživetja.
- ▶ V bližini je tudi pravo športno igrišče za nogomet in košarko z betonsko podlago.
- ▶ Kakšen dan lahko izkoristite tudi za pohod na Golte – zimskošportno središče, ali v 6,5 km oddaljeno Mozirje na ogled Mozirskega gaja. Tam se lahko tudi temeljito okopate v Savinji.

Negativne strani prostora:

- ▶ V bližini ni konkretnega vodnega toka. Samo v gozdu, 20 minut od tabornega prostora, teče skromen potoček, ki pa je primerno mrzel.
- ▶ 1/3 terena je ravnega, drugo visi in je za šotore in športno igrišče neprimerno.
- ▶ Taborni prostor je ob cesti in zato dobro viden vsem mimoidočim.
- ▶ Hišo si boste mogoče morali deliti s kakšno skupino volčičev.
- ▶ Največja težava pa je bližnja gostilna pred cerkvijo, kjer popivajo pozno v noč. Njihova glasnost niti ni tako moteča, kot je moteče to, da ljudje iz gostilne občasno sredi noči dobijo kakšne čudne ideje. Zato morate biti bolj živcev in hladnega temperamenta, da na njihove provokacije odgovarjate čim bolj umirjeno.

Tom Tomšič, Napredni eko sokol, Mamutov steg – Kamnik 1

Ko pa ste že na tem koncu Slovenije, si privoščite izlet v hribe, in sicer na Uršljo goro oz. Plešivec.

Osnovni podatki:

Višina: 1.699 m

Izhodiščne točke:

- ▶ Poštarski dom pod Plešivcem
- ▶ zapornica
- ▶ kočna na Naravskih ledinah
- ▶ Ciganija

Težavnost: lahka, označena pot.

Oprema: planinska – dobri hribovski čevlji. Kot dodatna oprema so priporočljivi palice, kapa, očala, sončna krema, pijača in hrana.

Pot je primerna za vse starostne veje.

Če se na Uršljo goro odpravite po vašem taboru ali med njim, za izhodiščno točko priporočam Ciganijo ali kmetijo Križan. Do izhodiščne točke pridete, če se najprej zapeljete v Šoštanj. Nato z vožnjo nadaljujete v smeri Črne na Koroškem. Le malo za prelazom Spodnje Sleme opazite cesto, ki se usmeri desno v smer Uršlje gore.

Ta odcep je označen. Tej cesti sledimo približno 1,5 km do križišča, ob katerem opazimo križ in številne planinske table. Lahko parkiramo tu ob cesti ali pa se zapeljemo po desni cesti v smeri Uršlje gore in Naravskih ledin do kmetije Križan. Od tu pot nadaljujemo peš. Najprej se vije navzgor skozi gozd, za katerim pridemo na travnata pobočja, na katerih si v jesenskih mesecih lahko

naberete šipek in ga posušite za zimski čaj. Mimo kapelice se povzpemo do ceste, ki vodi na Uršljo goro. Cesto le prečimo in sledimo markacijam, ki nas vodijo nazaj v gozd. Tu se pot začne strmeje vzpenjati in nas hitro pripelje na kolo-voz, po katerem se v prečnem vzponu povzpemo do ceste, ki vodi na Uršljo goro. Vzpon nadaljujemo mimo zapornic po cesti, ki se razmeroma strmo vzpenja sprva skozi gozd in s katere se nam potem začnejo odpirati vse lepši razgledi. Prispemo do doma in cerkve. Če nadaljujemo pot mimo cerkve, nas po petih minutah pripelje do vrha Uršlje gore.

Malo pod vrhom stoji cerkev sv. Uršule, ki je najvišje ležeča cerkev v Sloveniji. Od maja do 21. oktobra, ko goduje sv. Uršula, so tam številne maše. Poleg obiska cerkve pa Uršlja gora vabi s svojim razgledom. Na vrhu gore, ki je del Karavank, se nam odpira pogled na Mežiško, Mislinjsko, Šaleško in Dravsko dolino ter gorovja, kot so Kamniško-Savinjske Alpe, Pohorje in Posavsko hribovje. Ob dobri vidljivosti lahko vidimo tudi Julijce s Triglavom. Uršlja gora spada pod transverzalo, zato ne pozabite na žig, ki ga dobite v planinski koči. Vabljeni vse Urške, Urše, Uršule, Uroši in vsi, ki radi zahajate v gore, da se pridete poklonit zavetnici Uršuli.

Urška Kete Trunk, Ajdovščina-Šturje 1, Potrpežljiva volkulja

JAZ osebni spremljevalec, TI mentor, ON sopotnik

V klanu ima vsak popotnik ob sebi svojega osebnega spremljevalca. V času pripravništva bodočega voditelja spremlja in uvaja v delo mentor, bodočega voditelja veje ali skavtskega voditelja pa pri pisanju koraka ali projekta usmerja sopotnik. Poimenovanja poznamo, kakšne pa so med njimi razlike, se sprašuje marsikdo med nami. Da bomo kot voditelji znali pravilno pristopiti, poznali svojo vlogo in naloge, naj vam bo v pomoč spodnja razpredelnica.

	OSEBNO SPREMLJANJE	MENTORSTVO	SOPOTNIŠTVO
KDAJ	V VEJI (NOPP/PP/SKVO/TŠ*)	V ČASU PRIPRAVNIŠTVA	PO OPRAVLJENI TŠ METODA ALI TŠ ZDRUŽENJE
KDO	OSEBNI SPREMLJEVALEC – SPREMLJENEC	MENTOR – SOPOTNIK	SOPOTNIK – KANDIDAT ZA IMENOVANJE
KAJ JE TO?	Oseben in zaupen pogovor, v katerem raste tako osebni spremljevalec kot oseba, ki jo spremlja.	Proces priprave na voditeljstvo.	Proces spremljanja kandidata pri njegovem delu.
	OSEBNI SPREMLJEVALEC	MENTOR	SOPOTNIK
POGOJI	<ul style="list-style-type: none"> ▶ starost vsaj 21 let ▶ voditelj veje/ stegovodja in DA oz. (so)voditelj iz skvoja/ voditelj TŠ* 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ starost vsaj 21 let ▶ dejaven in vsaj dve leti voditeljskih izkušenj ▶ imenovan voditelj veje (priporočljivo: veje, v kateri je pripravnik) 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ starost vsaj 21 let ▶ izkušen in na tekočem z dogajanjem na ravni ZSKSS ▶ imenovan skavtski voditelj (sopotnik pri projektu) ali imenovan voditelj veje (sopotnik pri koraku)
	OSEBNI SPREMLJEVALEC	MENTOR	SOPOTNIK
VLOGA in NALOGE	usmerja in spodbuja spremljenca k osebni rasti <ul style="list-style-type: none"> ▶ pomaga in podpira spremljenca pri odkrivanju dobrih in razvijanju novih lastnosti ter pri sprejemanju odločitev ▶ spremlja in opazuje spremljenca prek vrednot vzgajanja na šestih področjih razvoja 	podpira, pomaga, svetuje pri načrtovanju in pri reševanju težav, na katere naleti pripravnik <ul style="list-style-type: none"> ▶ spremlja in opazuje pripravnikovo delo, da uvajanje poteka čim bolj tekoče ▶ spodbuja in motivira pripravnika, da si ta zastavlja višje cilje, ki bodo pripomogli k njegovi osebni rasti, hkrati pa mu pušča svobodo ▶ vrednoti njegovo delo in mu daje povratne informacije 	podpira, pomaga, svetuje pri načrtovanju in pri reševanju težav, na katere naleti kandidat <ul style="list-style-type: none"> ▶ opozarja kandidata na to, kako bo sam s pomočjo koraka/ projekta zrasel ▶ vrednoti njegovo delo in mu daje povratne informacije
KDO JE POBUDNIK SREČANJ?	OSEBNI SPREMLJEVALEC	PRIPRAVNIK	KANDIDAT
GLAVNE RAZLIKE	<ul style="list-style-type: none"> ▶ delo s NOPP/PP/voditelji ▶ osredotočenost na osebnost, izgradnjo vrednot 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ uvaja v voditeljstvo nove, neizkušene voditelje ▶ stalno prisoten ▶ bolj usmerjen na nalogo (priprava na voditeljstvo) in ne toliko na osebnost ▶ načrtuje skupaj s pripravnikom 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ delo z izkušenimi voditelji ▶ v delo manj vključen, "na poziv"

Bili smo za vroče - NA LEDENI CELINI

Lani tak čas je kot skrivnostna saga nekaj burilo domišljijo mladcev, ki smo si želeli mednarodne skavtske izkušnje. Navduševali smo drug drugega (»Gremo? Ne gremo? Gremo!«), izbirali dejavnosti za potovalni del (»Jadranje po ledenem morju? Namakanje v ohlajenih gejzirskih vodah? Jaz grem tjaaa, kjer je led iz severa ...«), nekatere je kakšna stvar tudi skrbela ... A ko smo se prepustili naši čudoviti odpravi, je ta preseгла pričakovanja.

Prvi stik z deželo ognja in ledu

Začelo se je s pristankom v divji deželi in postavljanjem šotorov sredi belega dne, ob dveh ponoči. Prve zagate pomanjkanja klinov (ker so jih uslužbenci letališča bolj nujno potrebovali kot mi) so bile hitro rešene in že so bila naša domovanja v Reykjaviku pripravljena na tridnevno bivanje. Ravno toliko časa smo namerč imeli, da si ogledamo najbolj zanimive islandske znamenitosti. Vodstvo slovenske odprave je zaslužno, da se nam je ta posebna dežela res prikupila. Najboljše se je bilo mazati z belim silicijem po obrazu, debatirati o

**KAKO JE ROVERWAY JULIJA 2009
POD GESLOM OPEN UP NA ISLANDIJO
PRIVABIL VEČ KOT 80 SLOVENSkih
SKAVTOV IN S KATERIM SMO IZKUSILI
UTRIP EVROPSKEGA PP-SKAVTSTVA.**

tem, ali tisti veliki gejzir bruha vsakih sedem minut ali je resnica pri šestih in pol, kolesariti po mestu in opazovati kite, katerih posebnost je bila, da si jih malo videl in veliko vohal.

Imeli smo ravno zadosti časa, da smo se tako povezali, da se je zadnjo noč pred uradnim odprtjem Roverwaya kar slutilo, da bi bili Slovenci še radi skupaj. To smo izražali z izdatnim mahanjem s slovensko zastavo, srčnim petjem narodnih pesmi in celonočnim poskakanjem po trampolinah.

Pa smo se vseeno na dan odprtja razkropili v manjše mednarodne skupinice in potovalni del tabora začeli na različnih koncih Islandije.

Nekateri smo hodili po "hot ground"

Tuta Fan Clubovci smo ostali sami. Napočil je čas za journeyje. Posedli smo se na avtobus in ozrle smo se okoli sebe. Kaj smo videle? Skupino Fink z rahlo vesoljskimi čepicami,

▶▶▶ gojzar piše svojo pot

gručo hihitajočih se Nemk, nekaj posebnežev iz Francije, skupino podivjanih temnih Špancev ter kratkohlače Portugalce z rdečimi dokolenkami in modrimi cofki ... Joooj ... To ni bil nič kaj dober prvi vtis o vseh članih skupine Boiling Flowers (BF). A ravno ti ljudje so krivi, da so bili prihajajoči dnevi res nepozabni.

Končno smo prispeli v kamp, ki je postal naš dom za naslednjih pet dni. Finke so se vse prijazne ponudile, da nam pripravijo malico, in kmalu so pred nas postavile skledo kumar in vrč sirupa za sok (na Finskem ga očitno ne mešajo z vodo). A kmalu smo se navadili drug na drugega, se spoznali in skupaj zaživel.

Naučili smo se cel kup novih in nenavadnih stvari. Kot je na primer kuhanje jajc v gejzirjih in peka kruha v zemlji ob njih. Postali smo mojstri nasilnih španskih skavtskih iger, in čeprav smo zmrzovali ob nizkih temperaturah, smo kar žareli od zdravja. Krivi so bili vitergini in vsakodnevno kopanje v vaškem bazenu. Pozno v noč smo se skupaj zabavali in postali že prav nerazdružljivi.

Jo, in že je bil tu zadnji dan potovalnega dela; dan, ko smo se peš odpravili do prostora skupnega tabora. Misli o vsem doživetem so nam puncam kar divjale po glavi, v naših očeh pa so bili vsi boiling flowerci videti popolnoma drugače kot takrat na avtobusu. Z nami so novim dogodivščinam naproti stopali kot dobri novi prijatelji.

Več kot tri tisoč skavtskih src na kupu

Prestopili smo električnega pastirja ravno na nasprotni strani vhoda v tabor, kjer je potekal skupni del. Res nismo imeli namena delati ovinka zato, da bi v tabor prišli po uradni poti. Vsekakor pasmo poskrbeli, da smo bili opaženi. Takrat se je slišalo, videlo in čutilo, kaj se je z nami dogajalo v preteklih dneh.

Ko smo si takrat po nekajdnevni ločitvi z nekaterimi znanimi slovenskimi obrazi padle v

objem, smo ugotovile, da smo res vesele, da jih končno vidimo. Zaradi njih nam puncam tisti dan ni bilo treba postavljati naše palače. Hvala M., B. in M.! Prostorček BF je bil videti prav zanimiv. Precej asimetričen, brez kakšnega osrednjega prostora. A važno, da smo bili skupaj in da smo imeli kuhinjo, čeprav nam jo je naslednji dan odpihnilo. Podnevi smo se podili po različnih delavnicah. Bili smo slepi, brez nog, Vikingi, umetniki in športniki. Za to, da smo dobili preveliko ROZA majico, smo štirje neustavljiveži zaplavali v jezero, ki ni imelo ravno primernih temperatur. Neki gospe smo se tako zasmilili, da nam je takoj častila vroč čaj. Ob večerih smo se čez dan ločene rožice ponovno združile na našem vrtičku. Res čutiš pripadnost, ko cela skupina prigovarja in mežika varnostniku samo zato, da spusti v že tako prenatrpan čajni šotor še tri njihove prijatelje. Kot je značilno za nas, smo Slovenci podirali vse rekorde (tudi v tradicionalnih igrah drugih narodov), ugotovili, da Omarja prepevajo celo na Islandiji in da je naša hrana res zakon. Ko pa se je z odra zaslišala končno neka druga pesem in ne "two double ...",

smo ugotovili, da je konec. Podpisovanje, objemanje, poljubljanje (s tveganjem, da dobiš gripo) in naša AVALANCHA!!!!

Večina tujcev je šla ... Slovenci smo si privoščili še zadnje posedanje v savni in plazenje po podzemnih rovih. S stremljenjem v svetlo polnočno nebo smo Islandiji rekli zbogom, domov proti Sloveniji pa smo se odpravili v družbi tistih, ki se jim sedaj zahvaljujem za sočustvovanje ob prežvekovanju zmrznjenih piščančjih beder in sploh za to, da smo se imeli v zadnjih julijskih dneh noooooo!!!!

Katka Koren, Radoživa orka,

Špela Koren, Požrtvovalna koala,

Jerica Koren, Preudarna levinja, Velenje 1

BIVAK

ali kako preživeti noč na prostem

Bivak je zavetje na prostem, ki ga postavljamo z namenom zaščite pred zunanjimi dejavniki: dežjem, roso, vetrom, snegom, nizkimi ali visokimi temperaturami, mrčesom ...

Bivakiranje je običajno načrtovano. Takrat imamo s seboj vso potrebno opremo (šotorko, sekuro, vrv, lopato, spalno vrečo ...) ter vnaprej izbrano lokacijo bivakiranja. Lahko pa se zgodi, da nas v postavitev bivaka prisilijo okoliščine, v katerih se znajdemo: se izgubimo,

nenadno se poslabša vreme, nekdo se poškoduje ... V teh primerih je zaradi pomanjkanja časa in opreme potrebna dobršna mera iznajdljivosti in znanja, ki pa ga pridobimo predvsem z načrtovanimi bivaki.

Tukaj je strnjenih nekaj nasvetov za postavljanje bivakov.

IZBIRA PROSTORA je poglobitnega pomena. Bivak naj bo postavljen na dvignjenem in rahlo nagnjenem terenu, da v primeru dežja ne bo zastajala voda. Bivaka ne postavljajmo na mestih, kjer se zadržuje hladen zrak, kamor se steka voda (kotanje, doline, vrtače ...), ter v neposredni bližini rek in potokov, ki bi lahko v primeru dežja narasli. Bližina vode pomeni tudi več mrčesa in vlage. Tudi vrhovi in slemena niso najbolj primerna, saj tam pogosto piha veter. Bivaka prav tako ne postavljajmo na živalske stečine, v bližino brlogov, gnezd in mravljišč. Pri izbiri prostora poskrbimo za varnost (varnost pred udarom strele, padajočim kamenjem, plazom, suhim drevjem ali vejami, ki bi jih lahko polomil veter ...). Idealno pa je, če je v okolici veliko materiala, iz katerega bomo naredili bivak.

VHOD V BIVAK naj bo vedno na zavetrni strani in naj ne bo prevelik, saj bi to pomenilo, da bo v njem hladneje.

VELIKOST BIVAKA je odvisna od časa in materiala, ki ga imamo na voljo, od vremenskih razmer in števila ljudi, ki jim bo bivak nudil zavetje. Premajhen bivak nam ne bo dajal zadostne zaščite in udobja. Prevelik bivak pa zahteva več časa in materiala, pa še hladneje je v njem.

IZKORISTIMO NARAVNE DANOSTI, kot so previsna skala, podrto drevo, košata smreka, sneg, veje, lubje, smrekove veje, praprot, listje ..., saj nam bo to zelo olajšalo delo.

ZA BOLJŠO ISOLACIJO je dobro, če si v bivaku uredimo ležišče, ki naj bo dvignjeno od tal in iz udobnega ter izolacijskega materiala (listje, smrekove veje, spalna podloga, praprot ...).

FIZIOLOŠKE POTREBE so ključne. Preden se odpravimo v bivak, poskrbimo, da nam ne bo krulil želodec. Energijske hranilne snovi (ogljikovi hidrati, maščobe in beljakovine) dajejo organizmu energijo, ki je potrebna za ohranjanje telesne temperature. Tudi na stranišče je dobro iti, preden se zabubimo v bivak. Če obstaja

nevarnost ozeblin in podhladitve, nikakor ne smemo zaspati. V tem primeru moramo z gibanjem mišic in masiranjem spodbuditi krvni pretok in ne dopustiti, da bi nam udi postali otrpli.

V SNEŽNIH BIVAKIH moramo nujno poskrbeti za zračenje, saj bivaki iz snega ne prepustijo zraka.

PO KONČANEM BIVAKIRANJU prostor vrnimo v stanje, kakršno je bilo pred našim prihodom.

Bivakiranje je beseda, polna doživetij, svobode in pristnega stika z naravo, zato vam želimo čim več načrtovanih bivakov.

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Ljubljana 4

VELIKONOČNI PIRHI

**NO, KMALU BO SKOPNEL VES SNEG IN
POKAZALE SE BODO PRVE CVETLICE,
TO BODO ZVONČKI, TROBENTICE,
TULIPANI ... IN TU BO VELIKA NOČ.
ČEPRAV SE VAM TO MORDA ZDI ŠE
DALEČ, PA IMATE TUKAJ NEKAJ
IDEJ, KAKO BITI USTVARJALEN PRI
BARVANJU JAJC OZ. PIRHOV.**

JAJCA, PORISANA Z BARVICAMI

Potrebuje:

- ▶ jajca (lepše je videti, če dobite bela jajca),
- ▶ barvice,
- ▶ barve za jajca.

Postopek:

Jajca najprej skuhamo v vodi. Potem jih še vroča ali mrzla (odvisno od navodil na barvi za jajca) potopimo v barvo in počakamo, da se popolnoma obarvajo. Svetujem vam, da vzamete bolj svetle barve (oranžna, rumena, svetlo zelena). Potem spet počakate, da se vsa barva posuši. Nato pa vzamete v roke barvice in na jajca narišete poljubne stvari, kakršen je pač vaš trenutni navdih.

VOŠČENA JAJCA

Potrebuje:

- ▶ jajca (lepše, če so bela, bolj izrazit je kontrast),
- ▶ voščenske,
- ▶ barve za jajca.

Postopek:

Jajca najprej skuhamo v vodi in jih popolnoma ohladimo. Nato z voščenkami narišemo kar nam poželi srce. Jajca potem pomočimo v barvo (predlagam temnejše barve: modro, zeleno, rjavo, vijolično, rdečo) in čakamo, da se popolnoma obarvajo. Nato počakamo toliko časa, da se barva popolnoma posuši. V roke vzamemo nožek in tisto, kar smo narisali z voščenkami spraskamo iz jajc.

Ker pa smo skavti in neradi uporabljamo vse kemične in nenaravne pripravke, je tukaj še nekaj idej, kako čim bolj naravno pobarvati velikonočna jajca.

SVETLIKAJOČA JAJCA S TERANOM

Potrebujemo:

- ▶ jajca,
- ▶ en liter terana.

Postopek:

V posodo vlijemo teran in dodamo jajca, ki jih potem skuhamo v teranu. Potem vse skupaj pustimo stati čez noč. Zjutraj nas bodo pričakala temno vijolična jajca, ki se bodo pod prvim kotom svetlobe čudovito svetlikala, pa še posebnega okusa bodo. ☺

NARAVNO RDEČA PESINA JAJCA

Potrebujemo:

- ▶ rdečo peso,
- ▶ liter vode,
- ▶ jedilno žlico belega kisa.

Postopek:

Najprej pripravimo barvilo iz treh skodelic rdeče pese in enega litra vode, dodamo še eno jedilno žlico belega kisa. V barvilu na majhnem ognju kuhamo jajca in jih pustimo stati v njem. Kako močna je barva pirha, je odvisno od tega, koliko časa namakamo jajce v tekočini.

MODRI PIRHI

Potrebujemo:

- ▶ glavo rdečega zelja,
- ▶ vodo,
- ▶ jajca.

Postopek:

Rdeče zelje narežemo na drobno in nanj nalijemo toliko vode, da ga pokrije, ter kuhamo 30 minut. Zatem pustimo stati en dan, nato vse skupaj precedimo. V ohlajenem barvilu jajca namakamo 30 minut. Barvilo iz zelja je temno rdeče barve, a jajca obarva na modro.

ZELENI JURIJ

Potrebujemo:

- ▶ špinačo,
- ▶ vodo,
- ▶ jajca.

Potek:

Špinačo narežemo na drobno (lahko jo vzamemo tudi iz skrinje) in nanjo nalijemo toliko vode, da jo pokrije. Pustimo stati štiri ure, potem špinačo kuhamo 30 minut in pustimo, da se ohladi. V ohlajenem barvilu jajca namakamo 30 minut. Namesto špinače lahko uporabimo tudi koprive.

RJAVO ZELENA JAJCA

Potrebujemo:

- ▶ 30 do 50 g poprove mete ali pravega čaja,
- ▶ en liter vode,
- ▶ 2 žlici kisa,
- ▶ orehov list.

Postopek:

Poprovo meto ali pravi čaj pomešamo z vodo in dvema žlicama kisa ter kuhamo 30 minut. Lahko dodamo tudi kakšen orehov list. Tako dobljeno barvilo ohladimo in v njem barvamo jajca – čas barvanja je odvisen od zelene barve. Dalj časa so jajca v barvi, močnejše barve so.

Tako, tu je nekaj idej, pa uspešno barvanje jajc vam želim.

Tjaša Brinovec, Plemenita levinja, Litija 1

BUM VEŠČIN

Skavt ima v življenju neskončno možnosti ... Da, to je geslo letošnjega "buma" veščin v četi Savske ostrige. Letos veščine v četi vpeljujemo drugo leto, prej smo praktično poznali le lakotnika in molčičneža, ki z leti sploh ne izgubita šarma, posebej na zimovanju in taboru. Ker smo lani z veščinami zelo popestrili dogajanje v četi, smo jih tudi letos uporabili kot del metode v veji IV.

Torej, v neskončnem spektru možnosti so si izvidniki in vodnice izbrali naslednje. Za veščini bivakar in vozlar so se odločili večinoma novinci, sicer pa so med priljubljenimi veščinami tudi monociklist, izdelovalec stripov, žongler, slikar, kolesar ... Žirafe in medvedi pa so si zadali še vodovo veščino tortopeka – konkurenca je huda, komisija pa sladkosneda.

Našitki, rumene, zelene, modre in rdeče stopinje, so velika motivacija za izvidnike pri usvajanju veščin, zavedati pa so se začeli tudi svojega lastnega doprinosa, kupa kamnja v četo kot skupino, ki se gradi in raste z njimi. S tistim, kar vsak posameznik prinese vanjo. Konec koncev ni važno raznašanje skavtske pošte s kolesom, učenje skavtskih pesmi na kitaro, oblikovanje nakita, fotografiranje in ureditev vodovega albuma, predstavitev zbirke kaktusov, žongliranje ob ognju, temveč stopinje, ki jih pri doseganju takšnih in podobnih nalog prehodi izvidnik ali vodnica. Pa veliko idej, veselja in vztrajnosti pri usvajanju vaših veščin!

Ana Vavtar, Vseveda gazela, Litija 1

Slike: četa Savske ostrige, Litija 1

ZOBNA PASTA za skavtski nasmeh

Si že sit reklam za čudežne belilne ter takšne in drugačne zobne paste? Iščeš tako, ki jo lahko vzameš s seboj na tabor brez skrbi, da boš puščal za seboj kemične sledove, kjerkoli si boš umival zobe? Imamo rešitev zate. Ponujamo ti recept za izdelavo zobne paste, ki so ga v tej ali oni obliki morda nekoč uporabljale tudi naše prababice.

Potrebuješ:

2 žlici posušene limonine ali pomarančne lupinice (naj bodo iz bioagrumov, ker lahko sicer tvegaš vnos nevarnih pesticidov),
1/4 skodelice sode bikarbone,
2 čajni žlički soli.

1. Lupinico zmelji v mešalniku.
2. Dodaj sodo bikarbono in sol ter vključi še za nekaj sekund.
3. Dobiti moraš fin prašek. Shrani ga v posodici ali kozarčku brez zraka.
4. Vlažno zobno ščetko pomoči v mešanico in operi zobe kot običajno.
(vir: www.jabucek.com)

Bena Briški

Rahločutna puma,
Ljubljana 3

Vir: <http://farm1.static.flickr.com>

Pokvarjen dežnik, POKVARJEN DAN?

Ni treba, da je tako. Svoji nepokorni mareri lahko namreč daš še eno priložnost in jo predelaš v nakupovalno vrečko. Tako vrečko imaš lahko spravljeno v torbi, vedno pripravljeno za uporabo. Pa še tistih grozних plastičnih vrečk se bo manj valjalo naokoli po tvoji zaslugi. Vzelo ti bo dobro uro, rezultat pa bo trajen.

Bena Briški, *Rahločutna puma, Ljubljana 3*

1. KORAK

Loči dežnikovo platno od ogrodja in ga operi (če je treba). Potem platno razreži na četrtine. (slika 1)

2. KORAK

Vzemi dve enako veliki trikotni četrtini (obreži robove, da bodo ravni) in ju sešij skupaj s treh strani (na eni krajši strani pusti odprtino – saj hočeš vrečko, ne? :). Če četrtini ne bosta enako veliki, se ti lahko zgodi, da vrečka dobi trikotno namesto pravokotne oblike. (slika 2)

3. KORAK

Po želji dodaj še okrasek, žepek, ročaj ... In vrečka je pripravljena za uporabo! (slika 3)

NABOJ

(izmagovalna pesem 3. Skavtletsta)

U. Jaluvec, N. Horvat

T. žben

počasi

ZAČETEK:

fantje

1. Naj prej le od da leč semo pa zo val, v tvoje o - či pogle da - ti se bal. A si - la k te bi vle - kla je.

1. in 2. glas

SI LA!

BRITICE:

živahno, hitro

2. Ko pr - vič sem začu - ti - la te, v me - nistrast se prebu - di - la je. Ni - ko - li se lo -

3. Razganja me tukaj in razganja tam, pomaga ne, če greva drugam. Naj bo to sredi travnika ali tam na vrhu vseh gora.

4. Najljubši prostor v meni on ima prav na sredi mojega srca. Pod najlepši dan se vpiše, na usta vedno mi nasmeš nariše.

ki še danes z ma no je.

REFREN:

či - ti no - čem, s ta bo ve - ko maj o - sta - ti ho - čem. **VSI:** BUM BUM BUM ta e - ner gi - čni na boj, BUM BUM BUM ve - dno

no - sim jaz s se boj. BUM BUM BUM Skavt - ski duh raz - ga - nja me, BUM BUM BUM Skavt - ski duh je me - ni vse.

bum bum bum ta e - ner gi - čni na - boj, bum bum bum vedno nosim jaz s se boj, bum bum bum Skavtski duh raz ga nja me, bum bum bum Skavtski duh je me - ni vse.

BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM!

Ta e - ner gi - čni na - boj, ve - dno no - sim jaz s se - boj, ta na - boj, res ni od muh, saj se je me - nu - je skavt - ski duh.

ZAKLJUČEK:

1. glas

fantje

Ta e - ner gi - čni na - boj, ve - dno no - sim jaz s se - boj, ta na - boj, res

BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM!

ni od muh, saj se je me - nu - je skavt - ski duh. SKAVT - SKI DUH!

BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! BUM BUM BUM! SKAVT - SKI DUH!

Nazaj na začetek ... znova in znova ...

Skvat spoštuje naravo in vidi v njej Božje delo. Tukaj se začne. No, začne se moje razmišljanje o skavtskem odnosu do okolja in s tem moja Ekolumna. In za začetek se spodobi, da začnem pri sebi.

Nisem ekologinja. Niti ne eko zagrizenka, ne znam razložiti prednosti (ali pomanjkljivosti) vetrnih ali hidroelektrarn v primerjavi z nuklearkami. Vozim se z avtom in ne vem, ali znam prav ločevati odpadke. Še kaj? Ne, za okolje mi ni vseeno, to pa res ne. A še posebej kot skavtinja vem, da **ni dovolj, da poslušam in govorim o tem, in ni dovolj, da stokam in kritiziram.** Ker pa sem (preveč) radovedna in vedno znova iščem odgovore ter kombiniram vzroke in posledice, mi tudi ni dovolj, da slepo počnem to, kar mi rečejo drugi. Vedno se nekje zadaj najde neki "zakaj". In če se ta poveže še z "**zdaj se mi pa res ne da**" (ali po skavtsko: "bipanebom"), zmagovalna kombinacija pripelje do opravičila, ki podpira mojo pasivnost. In – da ne bom egocentrična

– to pasivnost opažam tudi okoli sebe. Res čudno, da jo je še vedno toliko, kljub vse večji priljubljenosti ekoizdelkov, ekoakcij, ekodebat, ekoblaba in vsega, kar diši (ali smrdi) po eko. In tu me moj "zakaj" pripelje do začetka. Skvat spoštuje naravo. **Zgražanje nad smetmi in izpuhi, strah pred katastrofami,** ki nam grozijo, obsojanje vseh, ki s(m)o do narave neodgovorni, neskončno ponavljanje zljajnanih pozivov, naj kaj storimo ... ali s tem raste spoštovanje do narave? **Ali tako zremo v Božje delo?** Zakon ne pravi "skvat vidi v naravi smeti" ali "skvat vidi naravo, ki umira" ... Ne. Božje delo. To torej ne pomeni, da skvat nerga, ker je narava umazana. Skvat se razveseli, že ko pomisli na naravo, **saj je vendar Božje darilo.** Nad darilom pa se ne zmrdujemo in stokamo, zakaj je darilni papir na mestih malo potrigan in je pentlja pomečkana. Darilo je zato, da ga odpremo, in če je darilo res dobro (kar v tem primeru seveda je), ga bomo z odprtimi očmi in usti občudovali, ga uporabljali in o njem pripovedovali drugim. In iz tega bo najbrž zrastle spoštovanje. Potem nas pomečkana pentlja na darilu verjetno ne bo več zmotila, ampak jo bomo brez obotavljanja poravnali nazaj.

Morda bo nekje na začetku, kamor se vedno znova vračam, kakšen moj "zakaj" našel odgovor in bo tako dovolj močan, da bo premagal vse "bipanebome". In potem se kdaj pa kdaj ne bom več vprašala, zakaj in čemu bi nekaj počela, ampak bom to preprosto storila. **Iz samega spoštovanja do nje, ki je Božje delo.**

Lucija Simončič, Kujnštn kenguru, Šentjernej 1

TOV-CA RAZGRAJA IN SOV-A NE SPI ...

le deževnik Bine se bori za življenje

V zadnjem času so se pojavljale vse močnejše vzpodbude, naj se trop za okoljsko vzgojo (TOV), ki se je utapljal predvsem v kadrovskih težavah, vendar okrepi in postavi na noge. Prihajajoči, odhajajoči in bolj ali manj sode-

lujoči člani so tako izmučili deževnika Bineta, ki je (za tiste, ki ga ne poznate) **zaščitni znak TOV**, da je ta močno shujšal, postal slabokrven in se mu je močno poslabšal vid. Okrepiteve so bile (in so še vedno) nujne. Prav tako pa je bilo nujno načeti debato o SOV (skavtski okoljski vzgoji), ki je kljub aktualnemu vzgojnemu namenu včasih nekoliko zastopala (ali pa je vsaj dajala tak vtis).

Prebujanja SOV smo se lotili tako, da smo po voditeljski listi poslali vprašalnik o stanju in aktualnosti SOV po stegih. Izhajali smo iz tega,

da SOV vsak nekoliko drugače (ne)razume oz. se pogosto zdi, da nikomur ni čisto jasno, za kaj gre ... Tej analizi smo posvetili nekaj več pozornosti, da bi na njenih temeljih lahko še bolj jasno in konkretno opredelili SOV.

Želeli smo ugotoviti, kje nam voditeljem vključevanje SOV povzroča največ težav, da bi njeno idejo znali in zmogli kar najbolj uspešno uresničevati.

Na vprašalnik vas je v dobrih treh tednih odgovorilo približno 200, kar pomeni približno po trije voditelji iz vsakega stega. Čeprav so naši skvoji (hvala Bogu) večinoma številčnejši, upamo, da smo dobili mnenja vsaj večine tistih voditeljev, ki ste najbolj aktivni in boste to še nekaj nadaljnjih let.

Vaši odgovori so zelo raznoliki in zanimivi. Pri prvem vprašanju, kjer ste morali oceniti svoje znanje/

vprašalnik o SKAVTSKI OKOLJSKI VZGOJI

Bi Pi!

V tropu za okoljsko vzgojo (TOV) želimo skavtsko okoljsko vzgojo (SOV) približati vsem skavtom po Sloveniji, zato nas zanima, kako SOV razumeta skavtski voditelji in koliko ter kako jo vključujejo v vaš program. Prosimo, da si vzameš nekaj minut in odgovoriš na zastavljena vprašanja.

1 Kako bi ocenil(a) svoje znanje/vedenje o SOV?

1 2 3 4 5

neznatno   odlično

2 Kaj od naštetega je po tvojem mnenju SOV?
(1 - to sploh ni SOV, 2 - to ni SOV, 3 - SOV je nekaj takega, 4 - to je SOV, 5 - SOV je točno to)

	1	2	3	4	5
spoznavanje in raziskovanje narave	☐	☐	☐	☐	☐
vedenja z energijo in vodo	☐	☐	☐	☐	☐
čistota okolja (gibanje smeti)	☐	☐	☐	☐	☐
izobraževanje o ogrevalnih žariščih in razstavljenih izdelkih in naravnih virih	☐	☐	☐	☐	☐
spoznavanje v okoljevarstvenih razredih	☐	☐	☐	☐	☐

vedenje o SOV, je bila poprečna ocena na lestvici od 1 do 5 malo manj kot 3. Iz naslednjih nekaj vprašanj je razvidno, da si pod pojmom SOV nekateri predstavljate predvsem akcije na področju (ne)onesnaževanja narave in varčevanja z viri, drugi pa SOV vidite bolj kot dejavnosti, ki naravo približajo skavtu. Napačnih odgovorov (pri teh vprašanjih) seveda ni, vsi so na svoj način pravilni. Če izhajamo iz opredelitve SOV, ki jo je pred leti oblikoval TOV in jo lahko preberete ob zahvali, ko oddate rešen vprašalnik, SOV vključuje skoraj vse te dejavnosti. Opredelitev namreč pravi, da je SOV vzgoja, ki z doživljanjem narave vodi v dejaven in odgovoren odnos z njo, ki jo dojemamo kot Božje delo. Najprej gre torej za vidik doživljanja narave, prek katerega se vzgaja za dejaven in odgovoren odnos. Opredelitev nakazuje nekoliko širši vidik, kot ga vidimo posamezniki, ki se osredotočamo bodisi na en

ali drugi pol. Odgovori v nadaljevanju kažejo na (ne)pestrost dogodkov na tem področju po vaših stegih, odgovori na koncu pa razkrivajo še vaše poznavanje dveh projektov, ki sta pred nami: akcija Očistimo Slovenijo, v kateri številni že ali še boste sodelovali, ter oblikovanje listine o SOV, pri kateri bi nekateri radi sodelovali, kar nekaj pa je celo takih, ki jo imate obešeno na steni (čeprav uradno še ne obstaja); tudi tiste vabimo, da sodelujete pri njenem nastajanju ali pa vsaj posredujete, kar imate na steni.

TOVca vam torej tudi v prihodnje ne bo dala miru, vesela pa bo vsake nove resne in zanesljive okrepitve, ki bi pomagala, da nam SOVa ne zaspi nazaj in da Bineta rešimo pred nesrečnim koncem.

V imenu TOV

Bena, Lucija in Marjeta

Očistimo Slovenijo v enem dnevu!

17. 4. 2010

INFO:

www.ocistimo.si

www.skavt.net

(članek Očistimo Slovenijo v enem dnevu: ZSKSS in ZBOKSS skupaj v akciji)

Očistimo Slovenijo

v enem dnevu!

Nekaj ZATE

Živjo Mara!
Eno vprašanje imam. Ravno sestavljam naše naslednje vodovo srečanje, pa nimam nobene ideje. Imaš ti kakšno? Ti je kakšno srečanje vašega voda ostalo še posebej v spominu? Se mogoče spomniš vašega najboljšega srečanja?

Moram priznati, da to ni ravno lahko vprašanje. Takoj pa mi je padlo na pamet lansko srečanje 14. februarja na valentinovo. Do konca srečanja nam je ostalo še veliko časa in odločile smo se, glede na praznik, da bomo objemale mimoidoče. Vse smo bile takoj za akcijo, saj zelo rade prejemamo, še rajši pa podarjamo objeme. In smo šle. Po mestu, gor, dol, levo, desno, okrog, pozdravljale, objemale in se pogovarjale z ljudmi, ki so bili takrat pač poslani na isti pločnik kot me. Ker pa je bil to pustni čas in ker je pust na Ptujju zelo živahen, smo srečale tudi naše kurente (tradicionalna ptujška maska) in se "spravile" tudi na njih. Kurenti, taki kot pač so, pa so nam vračali "udarec" in komaj smo se jih znebile. Ja, bilo je zabavno. Še posebej

ko vidiš, da neki stari gospe s skromnim objemčkom in lepo besedo polepšajo dan. Lastovke se bomo tega srečanja zagotovo spominjale še dolgo dolgo.

Ej, super ideja. Pri nas sicer ni kurentov, je pa veliko ljudi, ki potrebujejo le trenutek pozornosti, topline in nasmeh. Bomo preizkusile tudi me.

Kaj boste pa vi počeli v marcu na srečanjih svojih vodov, krdel, čet, noviciatov, klanov in skvojev?

Karkoli se bo že dogajalo, naj vam le ne zmanjka časa za skromne pozornosti, ki polepšajo dan!

Uredništvo Skavtiča

Prva vaja

IZ SKUPNEGA LETENJA

Zgodil se je posvet med mladimi in odraslimi skavti z geslom Enakega perja ptiči skupaj letajo.

I skrena pripravljenost skavtov različnih generacij za medsebojno komunikacijo pomeni edino pravo pot za razvoj skavta kot posameznika in skavtstva kot gibanja na Slovenskem. Skupaj lahko ustvarijo nove poti za prijetno sobivanje, uresničujejo drzne ideje ter nenazadnje spoznavajo sebe in druge, saj enaki ptiči skupaj letijo.

Latinska beseda **comunis** pomeni skupen, pomeni imeti nekaj skupnega. Gre za ustvarjanje skupnega razumevanja, skupne izkušnje med ljudmi. Beseda **communicare** pa pomeni posvetovati se, razpravljati, sodelovati, deliti, vprašati za nasvet. Skratka, šlo naj bi za sporazumevanje med mladimi in malo manj mladimi skavti s pomočjo izmenjave sporočil.

In prav to dejanje, dejanje komunikacije, se je zgodilo zadnjo soboto v mesecu listopadu, saj so se v prostorih župnijskega doma v Štepanji vasi v Ljubljani srečali predstavniki mladih (ZSKSS) in odraslih skavtov (ZBOKSS) ter se pogovarjali o dosedanem sodelovanju med obema organizacijama. Izdelali so načrt, ki naj bi omogočil, **da bodo ptiči enakega perja večkrat letali skupaj in skupaj odkrivali lepote božjega stvarstva.**

Sestanek se je začel z duhovno mislijo br. Primoža in nadaljeval s preverbo dosedanje komunikacije med ZSKSS in ZBOKSS. Poiskali so dobre in slabe strani sodelovanja med obema organizacijama na državni ravni

ter posameznimi bratovščinami in stegi na lokalni ravni. Poudarili so stvari, ki jih povezujejo in s tem tudi bogatijo. **Odkrito in brez dlake na jeziku** so izpostavili tista dejstva, ki kažejo na to, da ni vse lepo in da bo treba še marsikaj postoriti. Rezultat, do katerega so se dokopali ob koncu prvega dela delavnice, jim je razkril oceno, ki bi bila komajda pozitivna, saj so "pridelali" komaj 5,8 točke od 10 možnih. Manj porazen je bil rezultat na lokalni ravni, torej na ravni stegov in bratovščin.

Iz vseh dobrih stvari in stvari, ki so se pokazale kot ovire in težave, so s pomočjo Toneta Lesnika, enkratnega moderatorja, izpostavili področja, na katerih bo treba v bodoče še veliko delati. Treba bo oblikovati novo celostno podobo in program ZBOKSS, opredeliti in pospešiti sodelovanje med ZSKSS in ZBOKSS, izboljšati medsebojno prepoznavnost, prilagoditi organizacijo ZBOKSS različnim skupinam, urediti gospodarsko sodelovanje in pridobiti mnenje članstva obeh organizacij. Izdelali so tudi načrt, kako bodo izpeljali zapisane naloge in s tem dosegli načrtovane cilje. V ZBOKSS bodo osnutki predstavljeni do sveta zveze marca 2010 v Novi Gorici. Tudi ZSKSS je pokazal pripravljenost za sodelovanje in ponudil podporo, kjer bo potrebna. Posvet ni pokazal samo tega, da so "enakega perja", ampak da lahko skavti iz varnega gnezda ZSKSS brez skrbi poletijo v širjave ZBOKSS, kot je nekoč skoraj preroško napovedal član odraslih skavtov: »**Mladi, mi smo vaša prihodnost!**«

Dunja Kovačič, Modri čuk, BOKSS Nova Gorica

SPREJMI IZZIV

Nekega novembrskega popoldneva. V Gorici. Srečanje goriških in tržaških klanovcev. Dvaindvajset klanovcev se je pozitivno odzvalo povabilu Challenga, povabilu v neznano. Najprej smo peli, medtem so organizatorji klicali enega za drugim in mu zaželeli srečno pot. Število glasnih pevcev se je manjšalo, dokler nismo vsi zapustili kitarista in se napotili v določen kraj, označen na zemljevidu. Nekdo se je znašel v zakotni ulici, drugi v središču Gorice, tretji pa nekje na obrobju mesteca. Vsaka skupina je imela štiri člane, ki so se morali znajti v označeni coni. Kasneje, ko smo se vsi člani skupine našli, smo se odpeljali daleč od prijetne Gorice v neznano.

Prispeli smo v meni dokaj neznano italijansko vas Capriva. Postalo je bolj hladno. Organizatorji so nas prepustili usodi ... ma, kakšni usodi!

Naš prvi izziv je bil sledeč: prositi za prenočišče. Koga? Kako? Kdo? Treba je bilo zavihati rokave in se napotiti proti prenočišču. In kje bi ga našli, če ne v župnišču? Našli smo gospoda župnika. Dovolil nam je prenočiti v župnišču, kjer smo imeli čas za iskanje točk na zemljevidu za naslednji dan.

Organizatorji so nas tudi duhovno zaposlili. Predlagali so nam, da se zberemo in poskusimo odkrito odgovoriti na

VODSTVO SZSO JE 28. IN 29. NOVEMBRA 2009 ORGANIZIRALO POSEBNO PRENOČEVANJE ZA POPOTNIKE IN POPOTNICE, IMENOVANO CHALLENGE.

vprašanja, ki so zahtevala introspektivni pogled. Ko smo delo končali in povečerjali, smo se odpravili v zgornje prostore, kjer smo našli različne stvari, ki so se izkazale za "idealna" ležišča. Bleščeče zvezde so objemale noč vse do jutra, ko je spet posijalo sonce. Nismo še vedeli, ali so točke, ki jih je Pristna vidra s pomočjo Bojevitega leoparda prejšnji večer neutrudno in vestno označevala na zemljevidu, pravilne. Očistili smo župnišče in se odpravili na pot. Začeli smo hoditi po pustih ulicah, ki so se prav kmalu spremenile v dolge in ravne poljske poti. Med hojo smo lahko opazovali lovce in razne živali, ki so bežale pred njimi, nizke hribčke, vinograde. Prav kmalu smo stopili na pot, po kateri se je s kombijem pripeljal eden od organizatorjev Challenga, kar je bil dober dokaz, da hodimo po pravi poti! O tem smo se prepričali, ko smo srečali prvo postojanko, na kateri smo morali sklepati o teži nekega kamna in o dolžini/času neke poti, če bi jo prehodili z volčiči. Preizkušnje so si kar sledile: računanje azimuta, določanje točke na zemljevidu, na terenu, šivanje gumba, prižig ognja in celo spoprijemanje z (meni dokaj neznanim) električnim tokom. Vse te izzive so kot vedno spremljali skavtovi dobri znanci: pot, dobra volja, moč in kanček norosti, ki se je kasneje izkazala za dejansko rešitev. Medtem pa je tudi čas

hodil svojo pot, tako da je prekmalu prišel trenutek, ko smo morali končati naš pohod in vstopiti v avtomobile voditeljev, ki so bili na tisti postojanki. Čakal nas je prijeten in priljubljen izziv- KOSILO, ki smo ga navdušeno pojedli! Med čakanjem na sladico smo izvedeli za točkovanje in nagrajence, ki so dobili pravično in zelo konkretno nagrado! Ko smo se vsi veselili, pa je iz kuhinje pogledala modra torta z napisom Challenge, ki je pozdravila ponoven uspeh tega zahtevnega, odličnega in zabavnega dogodka. Po kosilu smo se napotili na bližnji hribček s cerkvico, posvečeno zavetniku skavtov, sv. Juriju, kjer smo imeli mašo. Po njej so sledili odhodi tržaških roverjev in

popotnic. Vsak je prebral poslovilno pismo, v katerem je pisal o osebni rasti, ki jo je doživel pri skavtih, o nepozabnih trenutkih, željah. Napisanim besedam se je kmalu pridružila kakšna solza veselja, žalosti.. Prav kmalu so se poslovili in se napotili novim izzivom naproti, s skupnimi močmi.

Mladi lahko dokažemo, kar želimo. Lahko smo kos vsem danim preizkušnjam. Imamo voljo. Preizkušnje pa se nam sproti pojavljajo v življenju. Moramo sprejeti preizkušnje, se od njih nekaj naučiti in iti naprej po poti z nasmehom na obrazu. Baden Powell namreč pravi: **»Nasmeh odpira srca vseh ljudi«.**

Jasmin Podveršič, Vednodelavna srna, Gorica 2

»Vi ste ŽIVI KAMNI«

Mednarodni tabor The living stones

Montserrat – gorovje in katalonski benediktinski samostan s tisočletno tradicijo. V dneh, ko smo se poslavljali od starega leta in gradili načrte za prihodnje, se je tudi v Montserratu nekaj gradilo. Skavti iz desetih držav evro-mediteranske regije (vse od Portugalske, Poljske pa do Palestine) smo zidali hišo, ne na pesku, temveč na skali.

V Kataloniji se je od 27. 12. 2009 do 1. 1. 2010 odvijal šesti tabor The camp of the living stones, ki ga organizirata ICCS in ICCG. To sta organizaciji, ki povezujeta vse katoliške skavtske organizacije znotraj WOSM-a. Tokrat so tabor gostili katalonski katoliški skavti.

Med tednom smo se udeležili delavnic o duhovnosti in duhovni rasti, ki so jih vodili katalonci, tako ali drugače povezani s skavtstvom in katolištvom. Manjkale pa niso niti prave

skavtske (puščava in služenje) ter družabne aktivnosti (katalonski in mednarodni večer). Srečanje je doseglo vrhunec zadnjo noč v letu, ko smo po silvestrski večerji sodelovali pri maši v montserratski baziliki. Med katoličane smo prinesli Luč miru iz Betlehema, nekaj mednarodne energije in skavtskega duha. Pri maši smo tudi obnovili svojo skavtsko obljubo.

Ko smo že pri obljubi. Se spomnite, ko pri ceremoniji obljube voditelj nadene novincu rutico okrog vratu in reče: Od tega trenutka pripadaš tudi veliki skavtski družini vsega sveta? Da to drži, lahko resnično občutiš na takšnih in podobnih mednarodnih srečanjih.

Zato želiva in upava, da bi tako izkušnjo doživelo mnogo skavtov našega Združenja.

Ana Grahor, Ambiciozna človeška ribica

Julija Remenik, Zanesljiva netopirka

SKAVT Peter

Zgodbe in prigode piše: F.M. riše: Bojovita 2

Skavtu Petru je kot pozen februarSKI sneg po glavi rojilo...

... pa ni bil pust!

1. Skavt si ~~ni~~ šteje v čast, da si pridobi klubsko zauhanje.

Peter ni vedel kaj bi to bilo. Preveril je ali pozna vse skavtske zakone...

... ali je že opravil vsakdanje dobro delo...

No mamca, le brž!

Kaj me vlečeš čez cesto, ti huligan!

... ohranjal pristne bratske odnose...

mami, res je ON začel.

SHAK SHAK

Nato pa je razmislil, kaj bi naredil Sir Baden-Powell...

in se je spomnil, kaj mu je ušlo iz spomina - ja

Dan spomina vendar!

22.2.

Poleg skavtov se še mnogo drugih mladinskih skupin igra, poje, družijo, se zadržujejo v naravi in sodelujejo pri maši, zelo malo pa jih v in z naravo tudi živi. To je naša posebnost, kvaliteta in konec koncev tudi odločitev, ki nas združuje.

Skavti smo tako veljali za strokovnjake na področju poznavanja narave in življenja v njej. Na žalost pa se to prepričanje počasi nadomešča z dejstvom, da večinoma sestankujemo v skavtskih sobah in župniščih in smo v naravi dokler sije sonce in je toplo, ob poslabšanju razmer pa se počutimo precej slabše ali celo stisnemo rep med noge, saj v marsikaterih primerih voditelji ne znamo poskrbeti niti zase, kaj šele za svoje varovance.

Zato smo začutili potrebo, da znanje ponovno vnesemo v ZSKSS. Naj beseda skavt spet predstavlja človeka, ki je vedno pripravljen! Zato bomo tudi letos izvedli Skavtsko Šolo Življenja v Naravi (SŠ ŽvN). SŠ ŽvN ni nikakršna ekstremistična šola preživetja ampak možnost, da tudi v vašem stegu zaživi povezanost z naravo!

SŠ ŽvN stopnje 1 je enotedenski tabor, po katerem z malce samostojne vaje udeleženci obvladajo:

- ▶ varno delo z orodjem,
- ▶ postavljanje tabornih zgradb,
- ▶ prižiganje ognja z eno vžigalico v vsakem vremenu,
- ▶ osnove prve pomoči, ki jo na taborih krvavo potrebujemo,
- ▶ in so sposobni najti čaj in začimbe v naravi v vseh letnih časih,
- ▶ postavitev bivaka, iz katerega ni treba bežati pod senik ob nalivu,
- ▶ najpomembnejše vozle in njihovo uporabo, kar se pri učenju mlajših velikokrat pozablja,
- ▶ osnove orientacije z vrisovanjem, s čimer bo tudi vaša četa našla večino točk na orientacijah.

SŠ ŽvN stopnje 2 pa je nadgradnja, kjer udeleženci pridobijo še boljši vpogled v življenje v naravi in spoznajo tudi nekatere tehnike, ki so jih za svoje življenje v naravi uporabljala in jih še uporabljajo preostala staroselska ljudstva ...

... poleg tega voditelji uživajo v dejstvu, da so jim tokrat drugi pripravili tabor, popotnike in popotnice opremimo z znanjem veččin za njihovo bodoče vodenje, druženje in dobra volja pa tako ali tako spadata zraven!

Inštruktorji SŠ ŽvN

